

EUROPEISKA CENTRALBANKEN

Europeiska centralbankens rekommendation till rådets förordning (EG) om Europeiska centralbankens krav på inbetalning av ytterligare valutareserver

(ECB/1999/1)

(1999/C 269/08)

MOTIVERING

I. INLEDNING

Enligt artikel 123.1 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen (nedan kallat fördraget) skall Europeiska unionens råd (nedan kallat rådet) omedelbart efter den 1 juli 1998 anta de tilläggsföreskrifter som avses i artikel 107.6 i fördraget och i artikel 42 ⁽¹⁾ i stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken (nedan kallad stadgan). I fördraget anges ett särskilt förfarande för antagandet av de bestämmelser som avses i artikel 107.6, nämligen att rådet skall anta dem antingen på förslag av kommissionen eller på rekommendation av Europeiska centralbanken (nedan kallad ECB). För att undvika dubbelning av arbetet har ECB och kommissionen enats om att ECB skall utarbeta en rekommendation till rådets förordning enligt vad som avses i artikel 30.4 i stadgan.

II. ALLMÄNNA ÖVERVÄGANDEN

Enligt artikel 30.4 ⁽²⁾ i stadgan kan ECB kräva inbetalning av valutareserver utöver det i artikel 30.1 fastställda beloppet. Enligt samma artikel skall rådet med användning av förordandet i artikel 42 fastställa gränser och villkor för sådana krav på inbetalningar av ytterligare valutareserver. Av detta skäl är det viktigt att det finns sekundärlagstiftning där en i förväg fastställd gräns anges för sådana inbetalningar av ytterligare valutareserver. Avsikten med att i sekundärlagstiftning endast ange en övre gräns för beloppet av valutareserver, snarare än att även föreskriva särskilda villkor, är att ECB:s nödvändiga finansiella oberoende skall stärkas och att ECB skall få större möjlighet till flexibilitet i förhållande till olika möjliga scenarier som inte bör behandlas i en av rådet antagen förordning. Bedömningen av huruvida det föreligger behov av att kräva inbetalning av ytterligare valutareserver inom den övergripande gräns som fastställs i den föreslagna sekundärlagstiftningen bör

⁽¹⁾ Artikel 42 i stadgan lyder följande:

”Enligt artikel 106.6 i detta fördrag skall rådet omedelbart efter beslutet om tidpunkten för början av den tredje etappen, antingen på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet och ECB eller på rekommendation av ECB och efter att ha hört Europaparlamentet och kommissionen, med kvalificerad majoritet anta de bestämmelser som avses i artiklarna 4, 5.4, 19.2, 20, 28.1, 29.2, 30.4 och 34.3 i denna stadga.”

⁽²⁾ Artikel 30.4 lyder följande:

”ECB kan kräva inbetalning av valutareserver enligt artikel 30.2 utöver det i artikel 30.1 fastställda beloppet, inom de gränser och på de villkor som fastställs av rådet enligt förordandet i artikel 42.”

överlätas till ECB-rådet, som bör fatta beslut enligt röstningsförfarandena i artikel 10.3 i stadgan.

Då tilläggsföreskrifterna om ECB:s krav på inbetalning av ytterligare valutareserver måste vara på identiska villkor direkt tillämpliga i de deltagande medlemsstaterna, måste dessa antas av rådet i form av en förordning.

III. KOMMENTARER TILL ENSKILDA ARTIKLAR

Artikel 1 – Definitioner

I denna artikel definieras de betydelse som termerna ”deltagande medlemsstat”, ”nationell centralbank” och ”valutareserver” har i rekommendationen.

Definitionen av ”valutareserver” överensstämmer med definitionen av de ”reservtillgångar” som de nationella centralbankerna enligt artikel 30.1 i stadgan skall förse ECB med: som ”valutareserver” räknas inte tillgångar uttryckta i medlemsstaternas valutor, IMF-reservpositioner och särskilda dragningsrätter (SDR). Definitionen av ”valutareserver” har dessutom utformats att omfatta ”medlemsstaternas officiella valutareserver”, i enlighet med ordalydelsen i artikel 105.2 tredje strecksatsen i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

Artikel 2 – Krav på inbetalning av ytterligare valutareserver

I denna artikel sägs att ECB kan kräva inbetalning av ytterligare valutareserver från de nationella centralbankerna utöver den gräns som anges i artikel 30.1 i stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken (nedan kallad stadgan), upp till ett belopp som motsvarar ytterligare 50 miljarder euro. Det anses att ett belopp av samma storlek som beloppet för den ursprungliga överföringen — dvs. 50 miljarder euro — är lämpligt tills vidare, men att beloppet kan behöva ökas vid en senare tidpunkt, då insikterna om ECB:s möjliga behov har blivit tydligare; samma förfarande bör då användas.

I artikel 2 anges dessutom att centralbanken i en medlemsstat vars undantag har upphävts, liksom en centralbank som behandlas på samma grunder som en centralbank i en medlemsstat vars undantag har upphävts, till ECB skall överföra ett

belopp av valutareserver som fastställs genom multiplikation av värdet i euro till rådande växelkurser av de valutareserver som redan har överförts till ECB inom ramen för inbetalningar av ytterligare valutareserver, med kvoten mellan antalet andelar i ECB:s kapital som den berörda centralbanken har tecknat och antalet andelar som de övriga nationella centralbankerna redan har betalat in. Avsikten med denna bestämmelse är att säkerställa att samma beräkningsmetod för beräkning av de belopp av valutareserver som eventuella medlemsstater som i fram-

tiden antar euron skall betala in används för inbetalningar av ytterligare valutareserver enligt vad som föreskrivs i artikel 49.1 i stadgan.

Artikel 3 – Slutbestämmelser

Förordningen är avsedd att träda i kraft så snart den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Rådets förordning (EG) om Europeiska centralbankens krav på inbetalning av ytterligare valutareserver

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken (nedan kallad stadgan), särskilt artikel 30.4 i denna,

med beaktande av rekommendationen från Europeiska centralbanken (nedan kallad ECB),

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av yttrandet från Europeiska gemenskapernas kommission,

i enlighet med det förfarande som anges i artikel 107.6 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen (nedan kallat fördraget) och i artikel 42 i stadgan; i överensstämmelse med de villkor som anges i fördragets artikel 122.5 och i punkt 7 i protokollet (nummer 11) om vissa bestämmelser angående Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland, och

av följande skäl:

(1) Enligt artikel 30.1 i stadgan skall de nationella centralbankerna i de deltagande medlemsstaterna upp till ett belopp som motsvarar 50 miljarder euro förse ECB med reservtillgångar, som inte får bestå av medlemsstaternas valutor, euro, IMF-reservpositioner eller SDR.

(2) Enligt artikel 30.4 i stadgan skall rådet ange gränser och villkor för ECB:s krav på inbetalning av valutareserver utöver det i artikel 30.1 i stadgan fastställda beloppet.

(3) Enligt artikel 30.4 i stadgan skall sådana krav på inbetalning av ytterligare valutareserver ske i enlighet med artikel 30.2 i stadgan. Enligt artikel 30.2 i kombination med artikel 43.6 i stadgan och punkt 10 b i protokollet (nummer 11) om vissa bestämmelser angående Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland, skall bidraget från varje nationell centralbank fastställas i förhållande till dess andel i ECB:s av de deltagande medlemsstaternas nationella centralbanker tecknade kapital.

(4) Enligt artikel 10.3 i kombination med artikel 43.4 i stadgan skall rösterna i ECB-rådet vid beslut enligt artikel 30 i stadgan vägas enligt de deltagande medlemsstaternas nationella centralbankers andelar i ECB:s tecknade kapital.

(5) I kombination med artikel 43.4 och 43.6 i stadgan, med punkt 8 i protokollet (nummer 11) om vissa bestämmelser angående Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland och med punkt 2 i protokollet (nummer 12) om vissa bestämmelser angående Danmark, skall artikel 30.4 i stadgan inte medföra några rättigheter eller skyldigheter för de icke-deltagande medlemsstaterna.

(6) Enligt artikel 49.1 i stadgan i kombination med punkt 10 b i protokollet (nummer 11) om vissa bestämmelser angående Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland, skall centralbanken i en medlemsstat vars undantag har upphävts, liksom en centralbank som behandlas på samma grunder som centralbanken i en medlemsstat vars undantag har upphävts till ECB föra över reservtillgångar i enlighet med artikel 30.1 i stadgan. Enligt artikel 49.1 i stadgan skall det belopp som skall föras över beräknas genom multiplikation av värdet av de reservtillgångar uttryckt i euro efter omräkning till den aktuella växelkursen som redan har förts över till ECB enligt artikel 30.1, med kvoten mellan antalet andelar som har tecknats av den berörda nationella

centralbanken och antalet andelar som redan har betalats in av de andra nationella centralbankerna.

- (7) Alla hänvisningar till belopp i euro i de ovannämnda fördragsbestämmelserna, i den här förordningen och i varje krav på inbetalning av valutareserver från ECB:s sida avser nominella belopp i euro vid den tidpunkt då ECB kräver inbetalning av sådana valutareserver.
- (8) ECB kan vid behov kräva inbetalning av ytterligare valutareserver från de nationella centralbankerna upp till ett belopp som motsvarar 50 miljarder euro utöver det belopp som fastställts i artikel 30.1 i stadgan. Rådet får med användning av förfarandet i artikel 42 i stadgan öka det belopp av ytterligare valutareserver som ECB kan kräva att de nationella centralbankerna betalar in.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Definitioner

I denna förordning avses med

- *valutareserver*: de deltagande medlemsstaternas alla officiella valutareserver som innehas av de nationella centralbankerna och uttrycks i eller omfattar valutor, beräkningsenheter eller guld, dock inte medlemsstaternas valutor, euro, IMF-reservpositioner eller SDR,
- *nationell centralbank*: centralbanken i en deltagande medlemsstat,

— *deltagande medlemsstat*: en medlemsstat som i enlighet med fördraget har antagit euron.

Artikel 2

Infördan av ytterligare valutareserver

1. ECB kan vid behov kräva inbetalning av ytterligare valutareserver från de nationella centralbankerna till ett belopp som motsvarar 50 miljarder euro utöver den gräns som anges i artikel 30.1 i stadgan.
2. Centralbanken i en medlemsstat vars undantag har upphävts, liksom en centralbank som behandlas på samma grunder som centralbanken i en medlemsstat vars undantag har upphävts, skall till ECB öveföra ett belopp av valutareserver som fastställs genom multiplikation av värdet i euro till rådande växelkurser av de valutareserver som redan har överförs till ECB i enlighet med punkt 1 i denna artikel, med kvoten mellan antalet andelar som har tecknats av den berörda centralbanken och antalet andelar som redan har betalats in av de övriga nationella centralbankerna.

Artikel 3

Slutbestämmelser

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.